

[Kr. Juul.]

synsløs over for kommuner at trække den slags sager urimeligt i langdrag — og da 1. april nu er meget nær, har der været telefonisk forbindelse mellem kommunen og undervisningsministeriet, hvorunder det er tilkendegivet, at ansøgningen vil blive nægtet.

Det er derfor, jeg spørger, om ministeren virkelig agter at sætte sit navn under denne nægtelse og derved tilsidesætte kommunens ønske om at indrette skoleåret sådan, som den mener passer bedst for de stedlige forhold.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Som det ærede medlem hr. Kr. Juul rigtigt sagde, gennemførte vi ved skoleloven af 1958, at skoleåret normalt skal gå fra august til august, medens skoleåret før var fra april til april; og som vi under den gamle ordning kunne dispensere med hensyn til at flytte skoleåret til august, kan vi efter den nye lov dispensere, således at man kan bevare aprilskoleåret.

Siden lovens gennemførelse er der i ministeriet behandlet 16 andragender om bibeholdelse af aprilskoleåret, 1 andragende er trukket tilbage, og 3 andragender er endnu ikke afgjort. Af de afgjorte 16 sager er der i 11 tilfælde givet tilladelse til at bibeholde aprilskoleåret, forløbig for tiden til kommunens skoleplan revideres, og således at spørgsmålet da tages op til fornyet overvejelse.

Begrundelsen har i disse 11 sager været hensynet til de elever, som er beskæftiget ved landbruget, hvor man især har behov for arbejdskraft i forårsmånederne. Fælles for de sager, der er afgjort, er, at der har været fuld enighed mellem de stedlige skolemyndigheder, ligesom fælleslærerrådet, amtsskolekonsulenten og direktionen har anbefalet andragendet.

Hvad angår det tilfælde, som det ærede medlem hr. Kr. Juul har nævnt i Klovborg-Tyrsting kommune, kan jeg oplyse, at den begrundelse, som er fremført fra kommunalbestyrelsen, nemlig bl. a. at aprilskoleåret skulle bibeholdes af hensyn til overgangen til realskole, så børnene kunne få supplerende undervisning i den mellemliggende tid, ikke kunne godkendes af ministeriet. Ministeriets stilling har i

øvrigt særligt været bestemt af, at der ikke var enighed mellem de stedlige skolemyndigheder, ligesom direktionen, fælleslærerrådet og amtsskolekonsulenten ikke har kunnet anbefale det, og endelig, at det i sagen er oplyst, at alle omkringliggende kommuner ville overgå til augustskoleåret. Såfremt sogneråd og skolekommission har nye synspunkter at fremsætte, og såfremt der er enighed mellem disse instanser, kan vi tage sagen op til ny overvejelse. Det ærede medlem behøver i så fald ikke at begære ordet mere for at give udtryk for sin taknemlighed; det vil vi gøre alligevel.

Kr. Juul: Efter det svar, jeg har fået af den højtærede undervisningsminister, føler jeg mig fritaget for at give ministeren noget som helst i retning af en undskyldning. Mine bange anelser viser sig at være begrundede. Ministeren agter at nægte at imødekomme et ønske fra en kommune, som har flertallet af forældrene, flertallet i skolekommissionen og flertallet i sognerådet bag sig i sit ønske om at bevare aprilskoleåret.

Det er en brutal tilsidesættelse af det kommunale selvstyre, og det er en afgørelse, som er i modstrid med det indtryk, man måtte få af ministerens holdning, da vi havde problemet til drøftelse i skolelovsudvalget. Ministeren har jo altid været parat til at fremhæve det kommunale selvstyre, at netop skoleproblemerne er en kommunal affære, og at kommunerne i videst mulig udstrækning må være frit stillet med hensyn til indretning af deres skole.

Jeg føler mig som sagt svigtet i den tilid, jeg har haft til ministeren, og jeg mener i og for sig, at det er mig, der har krav på en undskyldning fra ministerens side.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Jeg har ikke insisteret på nogen undskyldning fra det ærede medlem, jeg synes, det er fuldt ud berettiget, at det ærede medlem stiller spørgsmål; men på den anden side, når det ærede medlems spørgsmål bliver besvaret imødekommende, som jeg mente det gjorde, havde jeg grund til at tro, at det ærede medlem ville benytte det tilsagn, han gav, da han første gang havde ordet, til at udtrykke sin taknemlighed over den stilling, jeg havde taget.